

Молоді тваринники!
А ЯК ВИ
ЗДІЙСНЮЄТЕ
свої зобов'язання?

ТРУДНОЩАМ
НА ПЕРЕКІР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 32 (383)

Середа, 15 березня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ПЕРШИЙ рік роботи на відгодівельній площадці за методом знатного свинаря Ярослава Чижя у мене був успішним. Зобов'язавшись відгодувати 800 голів свиней, я зняв з відгодівлі 812 загальною вагою 628 центнерів. Сівбартість центнера свинини становила 314 карбованців (старими грошми).

Отже, перший екзаме́н, екзаме́н на зрілість витримано. Попереду новий рік, з новими, більшими вимогами. Та це не лякає мене, адже досвід уже є. А звістка про скликання ХХІІ з'їзду Комуністичної партії мою енергію молодію подвоїла.

Отже я й вирішив на честь наступного форуму рідної партії взяти підвищене зобов'язання: відгодувати 1.500 голів вагою не менше 80—85 кілограмів. Початок уже зроблено. В січні я зняв з відгодівлі 103 голви. Зараз доглядаю групу в 300 голів.

Поруч зі мною працює мій брат Іван. Він прийшов сюди лише два місяці тому, а до цього був їздовим у будівельній бригаді. Свій, хай ще невеликий, досвід я охоче передаю йому. Адже Іван теж працюватиме за методом Я. Чижя і вирішив за рік відгодувати 1.000 голів свиней.

Зобов'язання наші високі. Безперечно, ми їх виконаємо. Та все ж варто зробити докір нашим керівникам колгоспу. Мало, дуже мало вони дбають про полегшення нашої праці. Найскладнішою роботою є очистка приміщення, доставка і роздача кормів. Ці процеси можна механізувати. Проводити очистку площадки, а вона й пристосована до цього, можна водою. Та, на жаль, тиск води у нашому водогоні слабкий. Але вихід є. У горючій частині площадки слід зробити колодязь або басейн, який наповнюється б водою з водогону. А воду для очистки з площадки подавати з допомогою помпи.

Для обслуговування ферми можна і треба виділити трактор «ХТЗ-7» або «ДТ-14», обладнавши його транспортером для завантаження самокормушок. А ми якраз обидва механізатори — самі б підвозили і роздавали корми, а влітку косили б зелену масу. А так доводиться щодня шукати підводу, щоб підвезти корм, а потім на плечах розносити і засипати його в кормушки. Це — важко і непродуктивно.

При наявності хоч б такої механізації ми могли б обслуговувати удвоє більшу кількість свиней. А від цього й сівбартість продукції набагато знизилася б.

М. ДРИГА,
свинар колгоспу «Прогрес» Долинського району.
На знімку: Микола (справа) і Іван Дриги.

Механізатори стають доярками

На початку цього року до правління колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС зайшли два молодих хлопці — Борис Колісник і Леонід Ліщинський. Обидва вирішили: підемо в тваринництво працювати. Зараз курс на техніку треба тримати, а її якраз ми й знаємо добре. Щойно ж училище механізації закінчили.

Дали друзям доглядати 40 корів. Зрозуміла річ, з незвички всяке траплялося. Але згодом хлопці освоїлись. А на комсомодських зборах зобов'язалися до кінця року надіти по 2500 літрів молока від кожної корови. І хоч у них показники поки що значно нижчі, ніж у передових доярок колгоспу, та хлопці не розгубились. Вони знають, що, як би там не було, а слова свого додержат.

Нещодавно Леонід і Борис звернулися до правління з проханням виділити їм трактор.

А. КРИВЕЦЬ.
Олександрійський район.

КОМУНІСТИЧНОЮ ПРАЦЕЮ ЗВЕЛИЧИМО БАТЬКІВЩИНУ!

Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу

Ми, посланці тримільйонної армії молодих будівельників, зібралися на Всесоюзну нараду в Кремлі в знаменні дні, коли весь радянський народ готується гідно зустріти ХХІІ з'їзд рідної Комуністичної партії, самовіддано бореться за перетворення в життя величній програми комуністичного будівництва.

Комуністична партія — великий керманіч радянського народу. Під її випробуванням керівництвом наша країна вийшла на передній край боротьби за комунізм. Для кожного з нас немає вищої і прекраснішої мети, ніж бути корисним справі партії, на неї рівняти свій крок, немає більшого щастя, ніж здійснювати її накреслення.

З небувалым розмахом ведеться будівництво в нашій країні. Тільки за перші два роки семирічки стали до ладу діючих понад дві тисячі великих підприємств промисловості і транспорту, трудящі одержали мільйони нових квартир, побудовано тисячі шкіл, лікарень, дитячих садків, ясел та інших культурно-побутових об'єктів.

Нам радісно усвідомлювати, що Ленінський комсомол, вся радянська молодь вносять гідний вклад у семирічку. За закликом партії, за путівками комсомолу за останні п'ять років прийшло на новобудови понад мільйон молодих патріотів. В праці на благо народу вони пройшли велику школу виховання, знайшли своє щастя в житті.

З нашого середовища вирости чудові трудівники. Тридцять наших товаришів удостоєні високого звання Героя Соціалістичної Праці, а тисячі інших нагороджені орденами і медалями Радянського Союзу.

Ми з гордістю рапортуємо партії, що при активній участі молоді за три роки побудовано 14 доменних і 20 мартенівських печей, 27 прокатних станів і цехів, 15 коксових батарей, здані в експлуатацію потужності по виробуку і переробці 27 мільйонів тонн залізної руди, завершено будівництво ряду великих підприємств хімічної промисловості, прокладено і електрифіковано дев'ять тисяч кілометрів залізниць, протягнуто понад п'ять тисяч кілометрів магістральних газопроводів.

У нових домнах — вогонь наших сердець, у світлих будинках — наша любов до людей, в ракетах, направлених до зорюк, — наша дерзновенна мрія про майбутнє.

Наша нарада накреслила шляхи ще більш активної участі молоді в боротьбі за нарощування темпів, спорудження найважливіших підприємств промисловості і транспорту, за дострокове виконання завдань семирічного плану.

Даємо слово партії докласти всіх зусиль, щоб у третьому році семирічки на ударних комсомодських будовах були достроково введені в дію 4 доменні і 10 мартенівських печей, 14 прокатних станів і цехів, 15 гірничоблагачувальних комбінатів і рудників, 66 хімічних виробництв, 15 об'єктів целюлозно-паперової і цементної промисловості, 11 потужних турбогенераторів, залізниця, лінії електропередач.

Дальше розгортання бойового змагання за дострокове виконання завдань семирічного плану стало головним для всіх молодіжних колективів, для всіх молодих будівельників. Ми будемо ще наполегливіше боритися за високу продуктивність праці, добиватися успішного виконання планів і зобов'язань кожною будовою, кожним підприємством.

Обіцяємо партії бути активними борцями за техніч-

ний прогрес, за дальшу індустріалізацію і зміцнення виробничої бази будівництва, за широке застосування прогресивних конструкцій і матеріалів, підвищення якості і зниження вартості будівництва.

Десятки, сотні тисяч наших товаришів активно включаються в боротьбу за економію і бережливість, введуть в дію нові резерви виробництва, добиватимуться повного, ефективного використання машин і механізмів. Установимо комсомодський заслон простоям, втратам, безгосподарності. Комсомодські штаби і пости, загони «легкої кавалерії» і рейдові бригади візьмуть під контроль організацію праці на будовах, забезпечення їх необхідними матеріалами, устаткуванням і проектною документацією.

Молоді робітники і спеціалісти промисловості будівельних матеріалів, будівельного і шляхового машинобудування докладають зусиль, щоб більше випускати високоякісного цементу та інших будівельних матеріалів, збірних конструкцій і деталей, машин і інструментів. Молоді проєктувальники і вчені візьмуть активну участь у створенні хороших, економічних проєктів, які враховуватимуть останні досягнення науки і техніки.

Ми будемо і надалі наполегливо вчитися, повсякденно оволодівати досвідом наших старших товаришів, передовиків будівельного виробництва, підвищувати свій культурно-технічний рівень.

Ми добре розуміємо, що, створюючи матеріально-технічну базу комунізму, необхідно постійно виховувати в собі і своїх товаришах риси людини нового суспільства, перш за все — комуністичне ставлення до праці, уміння жити і працювати по-комуністичному. Ось чому серед молоді все ширше розгортається чудовий рух колективів і ударників комуністичної праці. Все більше число молодих патріотів стає до лав послідовників Валентини Гаганової.

У нашій країні будівельник оточений великою турботою партії і уряду, повагою народу. Ми, молоді будівельники, пишаємося своєю професією. Ми безмежно вдячні рідній Комуністичній партії за те, що вона відкрила молоді широку дорогу в життя, дала всі можливості для розвитку творчих сил і здібностей.

Зворушливі слова привітання Центрального Комітету КПРС учасникам Всесоюзної наради молодих будівельників надихають нас на героїчну працю, на нові звершення в ім'я комунізму.

Без активної участі молоді, говорив Микита Сергійович Хрущов, неможливо успішне вирішення завдань народно-господарського будівництва. З високим розумінням своєї відповідальності перед Батьківщиною ми клянємось партії, її Центральному Комітетові докласти всіх своїх сил і вміння, щоб виправдати це високе довіря.

Наша Вітчизна міцніє день у день, захоплюючи людство все новими багатирськими звершеннями. Зараз, як ніколи, непорушним і монолітним є єднання Комуністичної партії і народу. У партії, її ленінського Центрального Комітету, Микити Сергійовича Хрущова ми вчимося невтомній діяльності, ленінській принциповості, беззавітній відданості великій справі комунізму.

Наші серця сповнені почуття твердої рішучості до кінця виконати свій обов'язок перед Батьківщиною, новими успіхами в праці зустріти ХХІІ з'їзд КПРС.

Хай живе рідна Комуністична партія Радянського Союзу, її Центральный Комітет на чолі з вірним лєнінцем Микитою Сергійовичем Хрущовим!

Слово Євгенії Гамзи

Щойно відсвяткувавши випускний вечір, прийшла вона в правління.

— Приймайте на роботу. Дояркою хочу бути.

— А як же атестат, Женю? — здивувався тоді голова артілі П. П. Шаповалов.

— Полежить у надійному місці, Павле Петровичу, — відповіла. — А поки що попрацюю.

Задовольнили тоді її просьбу, виділили групу тварин.

Так і стала дівчина дояркою. Про те, що ця праця — одна з найважливіх в артілі, вона й раніше знала. Але лише через місяць відчула все це. Відсутність механізації на фермі, віддаленість літнього табору від села за 10—12 кілометрів — все це ускладнювало справу. А

тут же й не корів дали доглядати, а нетелів. Спробуй — пороздоюй... Часом доходило до того, що, зда-

ло оте «завтра», і знову прямувала Женя до ферми.

Хтозна, як би довелося дівчині, коли б не вірні друзі. Вони завжди були поруч із нею, чим могли, допомагали. Та, чи не найбільше уваги приділяла їй Ганна Іванівна Соловйова. Понад 30 років працює вона на фермі, то вже має чого молоді навчити. І часто, бувало, підійде до Жені, порадить, як і що робити треба.

День за днем набувала дівчина досвіду. Крива на дощі показників проти її прізвиська все вище і вище піднімалася. Так пройшли роки. На молоді доярку стали рівнятися в артілі. А згодом колгоспні комуністи високої честі востойли, прийняли її кандидатом в члени КПРС. Колгоспна молодь теж потягнулася до Євгенії. І восени мину-

лого року сільські комсомольці обрали дівчину своїм вожаком.

Тепер у Жені Гамзи справ хоч відбавляй: і біля корів треба поратись, і партійне доручення виконати, а вечір прийде — треба до клубу сходити (адже вона — активний учасник художньої самодіяльності). І думаєте скаржитися коли-небудь на зайнятість? Ніколи. Навіть, навпаки, ще більше зробити старається. Дала вона слово: до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС одержати по 2.300 літрів молока від кожної корови. І вже зараз трудиться так, щоб обіцянку свою ділом підкріпити.

П. БІЛЯКОВ.
Колгосп ім. Кірова Новгородківського району.

На знімку: Євгенія ГАМЗА.

З В Е Р Н Е Н Н Я

УЧАСНИКІВ ВСЕСОЮЗНОЇ НАРАДИ МОЛОДИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ У КРЕМЛІ

До всіх молодих будівельників, проектувальників, робітників промисловості будівельних матеріалів, будівельною і шляхового машинобудування

Дорогі товариші, друзі!

З усіх кінців нашої несеяної Вітчизни ідуть радісні вісті про нові чудові трудові звершення. Радянський народ готується гідно зустріти видатну подію у житті нашої країни — XXII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

Під керівництвом Комуністичної партії радянський народ успішно втілює в життя великий семірічний план, створює матеріально-технічну базу комунізму. За перші два роки семірічки стали до ладу понад 2 тисячі великих підприємств промисловості і транспорту. Все більше дає продукції соціалістична індустрія. Натхнені рішеннями січневого Пленуму ЦК КПРС, трудівники села борються за створення достатку всіх сільськогосподарських продуктів.

Рік у рік підвищується добробут радянських людей. Безперервно зростають темпи житлового і культурно-побутового будівництва. У нашій країні щороку зводиться квартир більше, ніж у США, Англії, Франції, ФРН, Швеції, Голландії, Бельгії та Швейцарії, разом узятих.

Найкоротший у світі робочий день, найкоротший робочий тиждень, повне скасування податків і одночасне зростання прибутків на сорок процентів — ось що дає семірічка людині праці!

Соціалізм здобуває історичну перемогу у мирному економічному змаганні з капіталізмом. Як уособлення всіх героїчних справ радянського народу, досягнення його передової науки, техніки і культури, стрімко мчить через космічні простори в напрямку до планети Венера міжпланетна станція з радянським вимпелом на борту.

Наші успіхи — результат творчої праці радянських людей, великих переваг соціалістичного ладу, правильної політики Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету.

Радісно усвідомлювати, що і ми, будівельники, йдемо в перших рядах борців за комунізм.

У нашій країні будівельник оточений великим піклуванням партії і уряду, повагою народу. Ми пишаємося своєю професією! Будівельник першим приходить у необжиті місця і зводить нові міста. Він споруджує підприємства, які дають метал і тканини, верстати і взуття, цемент і книги. Він будує підприємства по переробці продуктів сільськогосподарства, ферми і елеватори.

Після Всесоюзної наради молодих будівельників у 1956 році 1100 тисяч юнаків та дівчат на заклик партії прийшли з комсомольськими путівками на новобудови. Тут вони знайшли своє поклоніння і щастя. За самовіддану працю 30 наших чудових ровесників — найкращі з кращих — удостоєні високого звання Героя Соціалістичної Праці. Тисячі нагороджені орденами та медалями.

Всій країні відомі імена найкращих будівельників: Івана Шаповалова, Наталії Федоровської, Олексія Анохіна, Йосипа Галенка, Сайпули Абакарова, Алі Альмова, Олексія Буцули, Миколи Дубенка, Аркадія Дегелевича, Миколи Мануйлова, Марії Макаренки, Петра Степанчука, Василя Яголи та багатьох інших.

Молодь на будівництві — величезна сила. Вона становить більше половини всіх працівників будівельної індустрії, і воістину великий її вклад в історичні досягнення радянського народу. Юнаки і дівчата продовжують і розвивають славі традиції будівельників Комсомольська-на-Амурі, Дніпрогесу і Магнітки.

Наша партія доручає комсомолові, молоді все відповідальніші завдання по участі у будівництві. Нині комсомол — шеф 145 найбільших підприємств провідних галузей народного господарства. При активній участі молоді за останні роки стали до ладу 34 комсомольські домени і мартенівські печі, 15 коксових батарей, 27 прокатних станів та цехів, потужності по видобуванню і переробці 27 мільйонів тонн залізної руди. Дала перший чавун «Казахстанська Магнітка», з Москви пішли електропозоди в Донбас і Сибір, споруджено ряд великих підприємств хімії, прокладено понад п'ять тисяч кілометрів магістральних газопроводів. Комсомол енергійно допомагав вводити в дію 450 заводів залізобетонних виробів. Руками молоді споруджені сотні нових радгоспів на цільні.

Слово «достроково» стало девізом молоді. Майже вв'язі скорочений строк будівництва Південного гірничозбагачувального комбінату № 2 у Кривому Розі. За 15 місяців замість 23 за нормою зведений стан «1700» в Жданові. На два роки раніше строку стала до ладу Кременчуцька ГЕС. Ось вони, героїчні справи нашого сучасника — молоді радянської людини шістдесятних років.

Привітання Центрального Комітету КПРС Всесоюзній нараді молодих будівельників глибоко схвилювало всіх нас. Ми безмежно вдячні рідній партії, її ленінському Центральному Комітетові за велике довір'я, виявлене молоді. Для нас немає більшого щастя, ніж своїми трудовими ділами виправдати це довір'я.

Партія ставить перед будівельниками все грандіозніші завдання, відкриває нові горизонти, виводить на нові рубежі. Завдання семірічного плану вимагає дальшого нарощування темпів будівництва, прискорення введення в дію виробничих потужностей в усіх галузях народного господарства.

За роки семірічки належить ввести в дію понад 7 тисяч великих промислових підприємств, прокласти понад 20 тисяч кілометрів залізниць, вдвічі збільшити потужності електростанцій, побудувати 15 мільйонів квартир, виконати величезний обсяг будівництва на селі. Кожного року семірічки треба освоювати приблизно 29 мільярдів карбованців, або близько 78 мільйонів карбованців щодня. Вдумаємось у ці цифри, ровесники! Адже це рівнозначно тому, що кожної доби ставатиме до ладу новий нафтопереробний завод середньої потужності, або два хімічні заводи, або 700 тисяч квадратних метрів житла. Ось вони, наші маштаби, розмаху кроки сажени!

По всій країні повинна звучати цифра 434. Це число особливо важливих будов нинішнього року. Ці будови

мають велике значення у нарощуванні потужностей всього народного господарства. Лише на Всесоюзних ударних комсомольських будовах цього року повинні бути введені в дію 4 домени і 10 мартенівських печей, 14 прокатних станів і цехів, 15 гірничозбагачувальних комбінатів і рудників, 66 хімічних виробництв, 15 об'єктів целюлозно-паперової і 14 цементної промисловості, 11 потужних турбогенераторів, залізниця, лінії електропередач.

Будівельники з великим піднесенням борються за здійснення цих грандіозних планів. Приклад зразкового виконання державних планів, зобов'язань по достроковому введенню в дію найважливіших об'єктів народного господарства показують молодіжні колективи, які споруджують прокатні стани у Магнітогорську, Череповці, Жданові, гірничозбагачувальні комбінати у Кривому Розі і Кустанай, підприємства хімії у Башкирії, Куйбишеві, Сталінграді, Прибалтійську і Зміївську ДРЕС, електрифіковані залізничні лінії Москва—Донбас, Москва—Іркутськ.

Значні наші успіхи, але ми далекі від заспокоєння. Не скрізь ще справи ідуть добре. Повільно споруджуються окремі металургійні і цементні підприємства, теплові електростанції, особливо Карагандинська, Ново-Черкаська, Беловська. Відстає спорудження Новокуйбишевського заводу синтетичного спирту, Омського заводу синтетичного каучуку та інших підприємств.

Необхідно рішуче усувати причини, які заважають виконанню державних планів. Боротися за безумовне дотримання строків пуску підприємств — основний обов'язок комсомольських штабів та контрольних постів.

Обов'язок молодих будівельників — бути в перших рядах борців за дострокове виконання плану 1961 року і всіх завдань семірічки! Будемо добиватися успішного виконання планів і зобов'язань кожною будовою, кожним підприємством! Безпечно успішне введення в дію нових виробничих потужностей, житлових будинків і об'єктів культурно-побутового призначення!

При величезному розмаху капітальних робіт першочергове значення набуває розвиток і зміцнення матеріально-технічної бази будівництва. Ми всі повинні пам'ятати вказівку товариша М. С. Хрущова про необхідність створення потужної матеріально-технічної бази будівництва, без якої неможливо успішно виконати програму будівельних робіт, намічених семірічним планом.

На цементних заводах у нинішньому році належить ввести нових потужностей майже у півтора раза більше, ніж минулого року. Треба спорудити 11 першочергових типових заводів залізобетонних конструкцій для промислового будівництва, а в найближчі три—чотири роки таких заводів повинно бути зведено 160. У центрі уваги мають бути 190 пускових заводів крупнопанельного будинкобудування. Побудувати ці заводи в строк — значить прискорити новосілля ще для мільйонів людей.

З молодого енергією і бойовим запалом будемо швидше споруджувати цементні заводи, підприємства по виробництву збірних залізобетонних конструкцій, теплоізоляційних і оздоблювальних матеріалів, високоякісних заповнювачів для бетону та інших будівельних матеріалів і виробів.

Ми звертаємося до всіх наших товаришів за професією, юнаків та дівчат: докладіть свої сили і знання до розвитку матеріально-технічної бази будівництва, не допускайте зриву строків введення в дію підприємств будівельної індустрії і промисловості будівельних матеріалів. Встановимо комсомольський молодіжний контроль за цією справою. Нехай молоді у кожному економічному адміністративному районі візьмуть шефство над створенням потужної індустріальної бази будівництва.

Ми закликаємо всіх молодих працівників підприємств промисловості будівельних матеріалів і машинобудування випускати більше цементу, арматури, збірних конструкцій і деталей, оздоблювальних матеріалів, машин та інструментів, устаткування, підвищувати їх якість, добиватися, щоб будови своєчасно одержували все необхідне.

XXI з'їзд партії вказав основний шлях технічного прогресу у будівництві: дальший розвиток індустріалізації, перетворення будівельного виробництва на механізований поточковий процес складання і монтажу приміщень і споруд із крупнорозмірних елементів та вузлів, виготовлених на підприємствах. Тут відкриті необмежені можливості для проявлення творчої ініціативи молодих робітників, інженерів і техніків.

Ще з більшою енергією ми повинні боротися за використання у будівництві збірного залізобетону і в першу чергу попередньо-напружених і тонкостінних конструкцій. На основі широкого застосування збірних прогресивних конструкцій, використання високоефективних теплоізоляційних, оздоблювальних та інших матеріалів забезпечимо масове будівництво економічних, зручних і красивих, повнозбірних приміщень і споруд.

Ми звертаємося до вас, молоді проектувальники і вчені: будовам потрібні хороші, економічні типові проекти, які враховують останні досягнення науки і техніки, передовий виробничий досвід. Підтримуйте тісний зв'язок з будовами і підприємствами!

Велику роль по впровадженню нових передових методів праці і досконалої технології на будовах повинні відіграти ради молодих спеціалістів, громадські конструкторські і технологічні бюро, штаби і комісії по новій техніці, армія молодих раціоналізаторів і винахідників.

Ми закликаємо всіх молодих будівельників, проектувальників і працівників промисловості будівельних матеріалів стати у перші ряди бійців за прискорення технічного прогресу, сміливіше розчищати дорогу новій техніці. Нехай все нове, прогресивне, що з'являється на будовах і підприємствах, швидше стає спільним надбанням!

Великий Ленін вказував, що безперервна боротьба за підвищення продуктивності праці становить одне з корінних завдань комуністичного будівництва, що без досягнення вищої, ніж при капіталізмі, продуктивності праці, перехід до комунізму неможливий.

Семірічним планом передбачається підвищити продуктивність праці у будівництві на 60 — 65 процентів. Це буде досягнуто завдяки неухильному технічному прогресу, за рахунок комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, впровадження найсучаснішої техніки і передової технології, модернізації устаткування.

Зразки високої продуктивності праці, боротьби за технічний прогрес показують передові колективи, учасники чудового руху бригад і ударників комуністичної праці. Все ширше розгоряється полум'я цього руху серед молодих будівельників. Тепер уже тисячі молодіжних бригад, сотні тисяч молодих будівельників борються за право називатися будовами, бригадами і ударниками комуністичної праці.

Всемірно підтримувати і розвивати рух ударників комуністичної праці — почесний обов'язок кожного колективу, всіх комсомольців і комсомолок, юнаків та дівчат.

Зробимо все для того, щоб повсюдно втілити в життя заклик Центрального Комітету КПРС:

«Нехай день у день множаться ряди учасників руху за комуністичну працю!»

На ударних новобудовах молоді виступає застрільником важливих починів, спрямованих на прискорення будівництва, вносить корективи в існуючі норми, розрахунки, поліпшує технологію. Так, молоді будівельники стана «2500» Магнітогорського металургійного комбінату розробили і успішно здійснили поточковий метод будівництва. Це дозволило звести роботу широким фронтом на всіх дільницях, максимально використати будівельну техніку.

Передові молоді робітники багатьох будов склали і здійснюють комплексні плани, щоб уже у 1963 році досягти рівня продуктивності праці, запланованого на кінець семірічки.

Наслідуйте їхній приклад! Підвищуйте продуктивність праці! Рівняйтеся на маяки передового досвіду, на тих, хто йде попереду! Станемо врівень з героями, передовиками семірічки!

Слід будувати не лише швидко, але й обов'язково гарно, міцно, дорожити честю будівельної марки. Не можна миритися з низькою якістю робіт, як це буває часто на будовах і підприємствах. Будемо наполегливо добиватися поліпшення якості будівельних робіт і виробів промисловості будівельних матеріалів. Широко розгорнемо змагання за створення бригад, дільниць, цехів, підприємств, будівельних управлінь і трестів відмінної якості!

Включимося у боротьбу за відмінну якість будівництва. Тільки відмінними повинні бути результати нашої праці. Будуйте, товариші, будинки так, щоб новосели сказали: «Спасибі!» Споруджуйте заводи так, щоб цехи були зручними, щоб працювалося в них споро і радісно! Новим будинкам і заводам стояти при комунізмі!

Партія постійно звертає увагу на зниження вартості будівництва, на всемірне використання внутрішніх резервів у народному господарстві. Вони справді невичерпні. Ми знаємо, що на будовах і підприємствах все ще слабо проводиться боротьба за зниження собівартості, за найефективніше використання машин і механізмів. Через неекономне використання, недбале збереження і втрати при транспортуванні будівельних матеріалів, через брак і часті переробки втрачаються сотні тисяч тонн цементу, багато лісу та інших матеріалів. У деяких будівельних організаціях і на підприємствах промисловості будівельних матеріалів погано організована праця, слаба трудова і виробнича дисципліна, що призводить до здорожання будівництва. Підраховано, що зниження собівартості будівельно-монтажних робіт

(Закінчення на 3-й стор.)

Хорошим раціоналізатором став демобілізований воїн Володимир Корженко, який працює слюсарем-налагодником на заводі «Більшовик». Одна з останніх його пропозицій — заміна ручної обробки корпусу м'ясорубки на механічну — дає сотні карбованців економії.

На знімку: Володимир КОРЖЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

З В Е Р Н Е Н Н Я

У Ч А С Н И К І В В С Е С О Ю З Н О Ї Н А Р А Д И М О Л О Д И Х Б У Д І В Е Л Ь Н И К І В У К Р Е М Л І

(Закінчення).

лише на один процент дозволить зекономити за семирічку близько півтора мільярда карбованців.

Молоді будівельники Іркутська добилися різкого зменшення витрат цементу, впроваджують раціональні і економічні деталі та конструкції, використовують нові будівельні матеріали. Завдяки повсюдному поширенню їхнього досвіду лише на будовах Російської Федерації буде зекономлено не менше 2 мільйонів тонн цементу.

Встановимо «комсомольський заслін» на шляху непродуктивних витрат будівельних матеріалів і грошових коштів, будемо боротися з браком. Нехай рейдові бригади, контрольні пости, загони «легкої кавалерії» оголошать війну простям і втратам!

Ми звертаємося до всіх юнаків і дівчат: учіться бути ощадливими, дбайливими господарями! Економте кошти і матеріали, боріться за скорочення витрат і непродуктивних витрат, відшукуйте нові резерви і використовуйте їх для здешевлення будівництва.

Сучасні методи будівництва вимагають від молодих робітників постійного підвищення загальноосвітнього рівня, глибокого знання будівельної справи, її економіки. Без глибоких і всебічних знань всі наші хороші прагнення можуть залишитися марними намірами. Ось чому юнаки і дівчата повинні вчитися, постійно вдосконалювати свою майстерність, оволодівати передовими методами праці. Необхідно ширше залучати молодь у школи знатних майстрів, у ради новаторів виробництва, подавати всемірну підтримку молодим будівельникам, які навчаються у вечірніх і заочних навчальних закладах.

Комуністична партія і Радянський уряд створили для цього всі умови. Завершене переведення робітників і службовців на семи-і шестигодинний робочий день. На великих будовах відкриті філіали вечірніх і заочних інститутів і технікумів, ідуть заняття в школах робітничої молоді. Майже на всіх будовах створені навчаль-

ні комбінати, курси по оволодінню спеціальностями, гуртки підвищення кваліфікації.

Комсомольські організації покликані постійно підвищувати ідейно-політичний рівень молодих будівельників, розширювати їхній кругозір, добиватися створення найкращих умов для праці, навчання, побуту, розумного дозвілля молоді.

Партія кличе нас до нових трудових подвигів в ім'я любимой Батьківщини. Юнаків і дівчат з комсомольськими путівками чекають на новобудовах Сходу і Півночі, Казахстану і Сибіру. Давайте обживати нові краї, поставимо їхні численні багатства на службу Батьківщині!

Ми звертаємося до всіх наших ровесників: ставайте в ряди славної багатомільйонної армії будівельників!

Дорогі друзі! Як ніколи згуртований навколо рідної Комуністичної партії, впевнений у своїх силах іде радянський народ назустріч XXII з'їзду КПРС. З'їзд підведе підсумки пройденого шляху, прийме програму партії — програму побудови комунізму в нашій країні.

Комунізм кується скрізь, де трудиться радянська людина. З малого будують велике — в цьому один із заповітів Ілліча. І щоб ми не споруджували — ми беремо участь у всенародній праці, ми є бійцями великої армії творців майбутнього.

Ми закликаємо всіх молодих будівельників, проєктувальників, працівників промисловості будівельних матеріалів, будівельного і шляхового машинобудування по-бойовому розгорнути соціалістичне змагання на честь XXII з'їзду КПРС!

Від імені багатомільйонної армії молодих будівельників ми запевняємо рідну Комуністичну партію Радянського Союзу, її ленинський Центральний Комітет на чолі з Микиткою Сергійовичем Хрущовим, що з честю виконаємо взяті зобов'язання, всі свої сили, всю енергію молодих сердець віддамо виконанню великих завдань комуністичного будівництва.

ДРУГИЙ ДІМ

ЛАРИСИ САВЧЕНКО

К С Е Н І Михайліоні Савченко раніше все здавалося занадто простим і звичним. Ранком вона приводила Ларису в дитячий садок і цілий день була спокійна за неї. А ввечері, після трудового дня, заходила за дочкою, і вони разом йшли додому.

І так було кожного дня. Але що робити тепер? Лариса пішла до школи. Додому повертається сама і до вечора залишається одна у квартирі. Добре, що сусідка погодилася наглядати за дівчинкою. Та хіба вона спроможна стежити за нею? Лариса почала непомітно зникати з дому, заводила небажані знайомства на вулиці, почала гірше вчитися. Мати зажурилася.

Та ось відбулися батьківські збори. А. К. Бараненко, директор Ново-Архангельської середньої школи, запропонував організувати при школі групу подовженого дня. Ксені Михайліоні аж полегшало: тепер Лариска буде під наглядом старших.

...Ольга Терентіївна Зубець директор школи чекала недовго. Між ними відбулася розмова. Ольга Терентіївна ще молода, але має вже сім років педагогічного стажу. В Ново-Архангельськ вона приїхала декілька місяців тому. І коли їй запропонували бути керівником групи подовженого дня, з радістю погодилася.

...День у Лариси сьогодні не зовсім схожий на попередній. Вона вже не йде, як завжди, додому після уроків. Та не лише вона, а багато учнів I—IV класів.

Закінчилися уроки, Ольга Терентіївна повела дітей у їдальню. Після обіду — прогулянка на свіжому повітрі, цікаві розповіді вихователки, ігри.

Через деякий час юні вихованці починають готувати уроки. Лариса знає, що письмове завдання треба виконати старанно, а то Ольга Терентіївна примусить переписувати знову.

Закінчивши підготовку до уроків, малюки не сидять без діла. Хоч кімната, відведена для них, поки що недостатньо обладнана, але тут є чим зайнятися. Багато дівчаток починають вишивати. Лариса, зручно прикріпившись біля вікна, читає книгу. Володя з Петриком готуються до шашкового турніру. Заклопотані ходять чергові. Їхні завдання — стежити, щоб у кімнаті була ідеальна чистота і порядок.

Кінець робочого дня. Батьки, повертаючись з роботи, заходять у школу і разом з дітьми йдуть додому. А по дорозі Лариса до подробиць ділиться усіма новинами з шкільного життя, розповідає про своїх друзів з групи подовженого дня.

А. ЯРОВИЙ,
інструктор Ново-Архангельського РК ЛКСМУ.

ПЕРЕВІРЯЄМО ГОТОВНІСТЬ ДО СІВБИ КУКУРУДЗИ

передбачено, як і личить доброму господареві.

Та насправді словесні обіцянки з трибуни пленуму, як і записи в книжці Є. Гришука, виявилися дутими. Члени ланок ні слухом, ні духом нічого не знають ні про робочі плани, ні про агрозаходи. А ланкова Наталія Балаца навіть не відає, де, на якому полі вона вирощуватиме кукурудзу. Аграром запевняє, що трактор «Т-38» закріп-

900 тонн. Колгосп має гноєнавантажувач, має в достатку тракторів. Є багато людей, які горять бажанням взяти участь у заготівлі добрив. Та й весна уже нагадує про себе. Проте, керівники це ніби не торкається, як і раніше, переїждять у поле доставляє один «Беларусь» — по 35 — 40 тонн за день.

Не мають чим похвалитися і механізатори. Дієвості машин та інвентаря досі ще не торкалася рука майстра. З трьох квадратно-гніздових сівалок відремонтована одна. Недалеко від них стоять, зануре-

Піонері Кіровоградської середньої школи № 10 листуються з школярами багатьох країн соціалістичного табору. Зарубіжні друзі надсилають їм фотографії, малюнки, галстуки, значки, пишуть про своє життя, свою країну, деляться заповітними мріями.

Пишаються цією дружбою кіровоградські піонери, свято зберігають вони всі дарунки своїх далеких друзів.

На знімку: піонери біля куточка Інтернаціональної дружби.

Фото В. КОВПАКА.

Погані справи і з підготовкою кадрів. Лише на 27 лютого намічалось провести перше заняття механізаторів по квадратно-гніздовому способу сівби, але відбулося воно тільки 12 березня.

Тисячі молодих ентузіастів області, запалені рішеннями січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КПУ України, піднялися на боротьбу за вирощення високих врожаїв кукурудзи на великих площах. Але, як не прикро, в цей похід ще не включилася комсомольська організація колгоспу імені Орджонікідзе. Ні комсомольсько-молодіжних ланок, ні агрегатів тут не спромоглися створити. Молодь не бере участі і в заготівлі добрив. І це аж ніяк не турбує секретаря комітету Любу Кондратенку. Як не дивно, вона навіть не знає, за що ж боротиметься їх колгосп у 1961 році, який вклад в цю боротьбу повинна внести молодь.

Чи не пора керівникам артлі замість пишних слів перейти до діла? Давно пора, адже весна стукає в двері.

О. КАЛЬКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
Рівнянський район.

СТУДІЯ ВИМАГАЄ УВАГИ

Років шість тому на організаційне заняття в студії образотворчого мистецтва при обласному Будинку народної творчості прийшли перші учні. Важко доводилось тоді любителям живопису: не було постійного приміщення, необхідного обладнання і наглядного приладдя. Але молодь прагнула до знань, і це вирішило успіх справи.

Зараз студія, яку очолює художник І. Л. Мартолога, має необхідну кількість муляжів та гіпсових зліпків, нарешті одержала хоч невелику, але добре обладнану кімнату. Понад 60 чоловік оволодівають тут мистецтвом живопису і малюнку, а також вчать писати шрифти, оформляти дошки пошани, стінні газети.

А втім, громадськість міста ще дуже мало знає про нашу студію. Будинок народної творчості майже не влаштує виставок робіт студійців, не експонує наші кращі зразки по оформленню дошок і стінних газет. Дирекції Будинку народної творчості слід також замислитися і над тим, щоб приймати до студії значно більше здібної молоді.

М. Кіровоград. М. ДЯЧЕНКО.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ ДОПОМІГ

«ПРИШЕЛЕЦЬ ІЗ ДОМОСТРОЮ». Так називалася кореспонденція, надрукована в «Молодому комунарі» за 22 січня цього року. В ній йшлося про те, як під тиском домостроївських поглядів свого чоловіка М. Четвертака працівниця Ідальні № 6 на Олександрійському цукрокомбінаті Алла Сверлович змушена була кинути вечірню школу.

Як повідомили з Олександрійського міськкому комсомолу, факти, наведені в кореспонденції, мали місце. Працівники міськкому комсомолу допомогли Аллі Сверлович відновити заняття у школі.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 15 березня 1961 р., 3 стор.

НА СЛОВАХ,

ЯК НА ЦИМБАЛАХ

лений за ланкою № 2, а помічнику бригадира тракторної бригади Івану Левицькому і ланковій Марії Бойко про це досі нічого не відомо.

Торік колгосп справді виростив хороший врожай кукурудзи. Але це не дає ніякого права керівникам артлі спочивати на лаврах.

Всупереч здоровому глузду тут спокійнісінько вичікують якоїсь манны з неба. Про людське око займаються тут удобренням полів. Із плану 4.500 тонн перегною вивезено близько

ні у болото, зернові сівалки. Вони без насіннепроводів, з погнутими дисками. Поруч — культиватори. Їх сім, а готових до роботи тільки три.

В чому ж справа? Окремі механізатори недбайливо ставлять до ввіреної їм техніки. Ось поряд стоять машини, закріплені за трактористами В. Гарасименком і А. Коновальчуком. У першого плуг і сівалка відремонтовані, змащені, поставлені на колідки. А в Коновальчука — сівалка розібрана, плуг перевернутий лемешами догори. Ці знаряддя котрий вже день очікують свого господаря.

На тракторному стані досі ще розкачуються. Виходять механізатори на роботу пізно, а вже о третій—четвертій годині дня більшість з них залишає робоче місце. Обліковець П. Дробко не веде обліку виконаної за день роботи кожним механізатором зокрема.

На комсомольських гектарах

МАЛА ВІСКА. Учні Малописківської середньої школи робітничої молоді подали активну допомогу колгоспникам артлі імені Сталіна у заготівлі добрив. За ідейників вони вивезли у поле 150 тонн гною-синцю.

Ф. РЯБЕЦЬ,
вчитель.

ВІЛЬШАНКА. Свій вклад у виконання завдань третьюго року семирічки вирішили внести працівники культурних установ Станкуватської сільра-

ди. Вони створили ланку по вирощуванню високого врожаю кукурудзи. До неї ввійшли завідувач клубами, бібліотекарі, кіномеханіки.

Правління артлі імені XXI з'їзду КПРС підтримало їх ініціативу, виділило площу. Зобов'язання культурників — одержати по 80 центнерів кукурудзи з гектара на площі 20 гектарів.

Тепер члени ланки на чолі з О. Бренгачем удобрюють свою ділянку.

Н. ЛИСУН,
працівник райгазети.

ГАЙВОРОН. Одержати з кожного гектара по 60 центнерів кукурудзи в зерні з площі в 80 гектарів — так зобов'язання комсомольців артлі імені Леніна. Щоб вибороти такий урожай, юнаки й дівчата вирішили внести під весняну культувницю по 20 тонн перегною на кожний гектар. Вже вивезено 840 тонн добрив.

Р. БАЛИЦЬКИЙ,
секретар колгоспної комсомольської організації.

НЕ ТАК ДАВНО, на початку лютого, агроном колгоспу імені Орджонікідзе Рівнянського району Є. Гришук з трибуни пленуму обкому партії на-зв'язав солідні цифри: торік артіль виростила на кожному гектарі по 43,1 центнера кукурудзи в зерні, по 420 центнерів зеленої маси та по 350 центнерів цукрових буряків. А потім вів мову, як зараз в артлі йде наполеглива боротьба за одержання в нинішньому році ще вищого врожаю качанистої.

— Не менше як по 50 центнерів з гектара буде!.. — бадьоро заявив Є. Гришук...

І ось днями ми зустрілися з агрономом.

— Ну, зараз як справи? — поцікавились ми.

Заглядаючи в записну книжку, Є. Гришук розповідає, що колгосп планує посіяти в цьому році 450 гектарів кукурудзи, з них 270 гектарів — на зерно. За його словами, у вирощуванні качанистої візьмуть участь дві ланки. Перша з них — ланка Наталії Балаца налічує в своєму складі 50 колгоспниць. За ланкою закріплено два трактори «ДТ-54», два «Беларусь» і один «КДП-35». Вирощуватимуть члени ланки кукурудзу на 183 гектарах. Зобов'язання їх — одержати по 52 центнери з гектара. Другу ланку в складі 18 чоловік очолює Марія Бойко. Тут закріплено трактори «ДТ-54», «Беларусь», «Т-38». Зобов'язання ланки — виростити по 53 центнери кукурудзи на площі 87 гектарів. Для кожної ланки складено робочі плани, намічено цілий ряд агрозаходів.

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

Здається, все на місці, все

НЕПРОСТИМА ЖОРСТОКІСТЬ

«У нашому дворі по вулиці Куйбишева, 26, живе учениця 7-го класу середньої школи № 3 станції Знам'янки Катерина Ринденко. Мати її, трудолюбива, привітна жінка, все віддає дочці.

Тяжко доводилося їй. Сім років по дорозі на роботу, нерідко в негоду. Бігала вона з дочкою на руках у ясла та садок. Потім школа, нові потреби і турботи.

І ось Каті 15 років. Здавалося б, діждалась мати допомоги... Але ні. Дівчина виросла грубіянкою і ледаркою. Катерина в буквальному розумінні знущастає над матір'ю. Вона навіть піднімає руку на неї.

Зараз мати хвора. Катерина живе в інших людей. Сама Катерина не приходить провідувати матір, коли хазяйка не пошле її до неї...»

К. МИХАЙЛОВА,
оператор станції Знам'янка.

Кожен із нас ніколи не перестане благоговіти перед материнською любов'ю, і десь в глибині душі завжди відчуватиме себе боржником перед цією людиною: так невиправно і незбагненно материнська великодушність.

У хвилини подібних роздумів завжди пригадується одна стара українська пісня. Ревнива, недовірлива дівчина вирішила перевірити силу почуття свого коханого. Якщо ти любиш мене, сказала вона йому, принеси мені серце своєї матері. Той вионавив зле бажання жорсткою дівчиною. І коли вже ніс серце до коханої, спиткувся через поріг і впав. Тоді серце промовило: «Мій синку, ти впав... Чи тобі не болять?»

Навіть коли ти будеш зганьблений, можливо, кинутий всіма, мати не залишить тебе. Вона чуєт'ям, тільки їй даним, відшукає твою рану і обережно вгамує біль її.

То ж чим назвати безсердечне, нелюдяне ставлення до цього незамінного друга: жорстокістю, варварством?

...Вона була безневинним малюком, коли батько пішов від них. Тяжкий, післявоєнний час. Не так просто неграмотній, без спеціальності жінці прогледувати й одягнути свою дитину. А та, ні про які труднощі не відаючи, виростала і пред'являла все більші і більші вимоги.

Мати влаштувалась кухаркою у ресторані. І незабаром своєю працьовитістю

і акуратністю здобула собі повагу. Неодноразово Наталія Родіонівна Ринденко називалась серед тих, кого за відмінну роботу нагороджували почесними грамотами. Не шкодувала ні часу, ні сил: адже Катя велика вже, потрібно відповідно одягнути її, купити книги в школу.

Та після трудового дня не відпочинок чекав її вдома.

— Катю, чому ж ти лічку не затопила і не зварила нічого?..

Росле дитя зміряє матір презирливим поглядом:

— Я ж уроки вчу! Сама не можеш, дурапа стара?

З дівчатами Катерина, до речі, набагато в кращих відносинах, ніж з матір'ю. Наведена відповідь — найзручніша в цензурному світі.

Частіше п'ятнадцятирічна грубіянка пускає в хід потік відшліфованих вуличних «дотепів».

На початку цього року мати серйозно захворіла. Оскільки єдина донечка не тільки не доглядала за матір'ю, але продовжувала тероризувати її, довелося викликати з Одеси брата Наталії Родіонівни, який, ставши свідком скандалів, змушений був ізолювати Катерину і поселити її у чужих людей.

Степаніда Никифоровна Бібікова, хазяйка Катерини, час від часу, бувало, пошле її провідати матір. Для повноти уяви про побачення дочки з хворою матір'ю варто навести зразок однієї з таких розмов:

«Здрастуй» — далеко не

обов'язкова ознака Катерининою появи у кімнаті. Про це швидше посвідчить гамір або шарудіння.

— Катю, не галасуй, — просить мати.

— Подумаєш! Мені треба!

Порившись на етажерці чи під ліжком, іноді принісши води, гостя виходить.

Можливо, п'ятнадцятирічна дитина груба до дурости? Ні, Катерина знає, з ким як себе вести. У Бібікових вона не дозволяє собі такої розпущеності. «Це ж не вдома!» В школі теж. До речі, про школу.

— Чи знаєш ти, як Катя поводить себе вдома? — запитала я класного керівника 7 «А» класу М. М. Коваленко.

— Знаємо, звичайно! — напівздивовано відповіла вчителька.

Ясна річ, далі цікаво було знати, що ж вжила вона, як класний керівник, щоб вчасно осмикнути свою вихованку, егоїзм якої перейшов всі межі. Можливо, однокласники говорили з Катериною з цього приводу, чи в класі проходились бесіди, збори про розуміння свого обов'язку перед матір'ю? Здається, необхідність у цьому досить переконлива.

— Бачте, це такий тяжкий вік... Ім вже потрібна більш серйозна тема... —

Так, саме для цього віку нерідко характерне, як заявка про свою самостійність, підкреслено зухвале ставлення до старших. Материни поради, зауваження чотирнадцяти — п'ятнадцятирічні помилково сприймають як ураження власної гідності. Якраз в такому віці тактовна, не загальна, а конкретна розмова про повагу до батьків — досить серйозна тема.

Хтозна, стане Катерина дорослою, навчиться цінити людей, розрізняти добре і зле, і їй буде дуже соромно за свою колишню непростиму жорстокість до матері. І з великою вдячністю згадуватиме вона тих, хто вчасно подав їй цю науку.

А. ВОЩАНСЬКА.

ШУРА узнала ноті раніше, ніж літери. Вона стала грати на піаніно, коли їй пішов четвертий рік. Першим її вчителем був батько Микола Андрійович.

Талановита дівчинка була прийнята в Центральну музичну школу-десятирічку при Московській консерваторії. Вона хотіла бути не лише музикантом-виконавцем, у неї було бажання самій створювати нові твори. В 13 років вона написала музичну п'єсу. Педагоги схвально поставились до перших провів її творчості.

В Московській державній консерваторії імені П. І. Чайковського Олександра Миколаївна навчалась по класу композиції у відомого радянського музиканта професора В. Я. Шебалина. В 1953 році її дипломну роботу виконав оркестр студентів консерваторії. Років навчання в аспірантурі багато дали молодому композитору.

Зараз її ім'я добре відоме любителям музики.

О. М. Пахмутова — автор ряду творів: російської сюїти для симфонічного оркестру, концерту для труби з оркестром, святкової увертюри «Юність». Вона написала музику до двох кінофільмів «Сім'я Ульяніних» і «По ту сторону», декілька пісень.

У композитора великі плани. Олександра Миколаївна працює над симфонією, яка буде названа «Оптимістичною». Їй хочеться написати нові пісні, які б з задоволенням співала наша молодь.

Фото В. САВОСТЯНОВА
і А. КОНЬКОВА.

КОМПОЗИТОР О. М. ПАХМУТОВА

Март

Всюду тае. Благодать.
Воздух чист и нежен.
Так и хочется сорвать
Голубой подснежник.
В синеве луч солнца свис...
Хорошо, не так ли?
С крыш стекают мерно
вниз

Радужные капли.
Мой сыншка скостерил
Для гостей скворечник
И на клене укрепил,
Ждет с друзьями встречи.
Жду и я скворцов моих,
Жду их с нетерпеньем,
Чтоб и мой весенний стих
Влился в птичье пенье.

Николай ГАЛИЧЕНКО
г. Кировоград.

Хорошій подарунок

СТУДЕНТИ Кировоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна одержали новий п'ятиповерховий гуртожиток на 408 місць з усіма комунікаційними зручностями. Для послуг студентів — читальний зал, зручна кімната відпочинку, їдальня, пральня, побутові кімнати.

Б. ЧАМЛАЙ,
студент педінституту.

КЛУБ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

«Дорогий друже! Цим вечором ми відкриваємо клуб комсомольської слави. До нас в гості прийдуть наші земляки, які ще в роки царизму боролись за свободу, разом з комсомольськими квитками одержали гвинтівку і патрони... Ти знаєш історію народження комсомолу...»

Так повідомлялося в запрошеннях, розданих міським комсомолу. Багато юнаків і дівчат прийшли ввечері в Палац піонерів. Кожного привела сюди допитливість.

...Погосло світло в залі, «спалахнуло» на сцені штучне вогнище. Одна пара за іншою з'являються старшокласники Кировоградської школи № 27. Схвильовано розповідають вони про і з'їзд комсомолу, про героїчні подвиги юних в ті буремні роки, коли з усіх боків наступали на молоді Республіку Рад озброєні до зубів інтервенти. Валерій Сорочкін і Оля Брежницька починають літературний монтаж. А в цей час за сценою хор учнів музичного училища виконує революційні пісні, пісні періоду громадянської війни.

Слово надіється комсомольцям 20-х років — Михайлу Марковичу Бреслеру і Петру Васильовичу Седякіну. Вони жваво розповідають про те, як в цьому ж залі діяв міський клуб комсомольської молоді, як тут в урочистій обстановці вручали путівки в Червону Армію, зокрема в її дивізію Першої Кінної армії, яка проходила через Єлисаветградщину. В 1920 році багато невеликих підприємств і майстерень належало заможним власникам. Було чимало безробітних, особливо серед молоді. Комсомольські організації влаштовували юнаків і дівчат на роботу, добивалися скорочення робочого дня, підвищення зарплати.

В ті роки Петра Васильовича друзі звали: Петя Седячок. Був він малень-

ІДЕ ПІВФІНАЛ

11 березня в м. Кировограді розпочався півфінал першості Радянського Союзу по міжнародних шашках на 1961 рік.

В змаганнях беруть участь найкращі шашкісти — переможці першості Москви і Ленінграда, Білорусії, України, РРФСР, Латвії, Естонії, Узбекистану, Казахстану, Азербайджану і Туркменії.

В першому турі на всіх дошках була зафіксована нічия. Проте з усіх зіграної нічної нашого земляка, кандидата в майстри спорту Контрбарського з п'ятиразовим чемпіоном РРФСР Сретенським.

В другому турі кандидат в майстри Селянто (Білорусія) виграв у москов-

ського майстра Бліштейна, Агафонов — у Попова, а спортсмен з Узбекистану Гуляев — у Звірбуліса.

Особливо напружено пройшли третій тур. В хорошому стилі Сретенський виграв у москвича Пилаєва, а майстер Верете переграв молодого спортсмена Ситдихова.

Представник України Контрбарський зустрівся з майстром спорту Поповим. Перший мав нескладну комбінацію, яка б привела до нічної, але не помітив її і програв.

Після трьох турів попереднього московський майстер Агафонов, який набрав 2,5 очка.

Змагання продовжуються. На знімку: момент гри між п'ятиразовим чемпіоном РРФСР майстром спорту Сретенським і кандидатом в майстри Контрбарським (Україна).

Момент гри між п'ятиразовим чемпіоном РРФСР майстром спорту Сретенським і кандидатом в майстри Контрбарським (Україна).

ким, жвавим, працював учнем слюсаря на «Червоній зірці». Разом з Олександром Іваненком, першим секретарем заводського осередку, Петро проводив виховну роботу серед молодих червонозорівців.

Розповіли гості і про те, як в цьому залі комсомольці вивчали політграмоту, тренувалися в спортвиги-

гуртках, брали участь в драмгуртку. Нерідко тут же й спали, не випускаючи гвинтівку з рук.

На закінчення зустрічі було влаштовано концерт.

Н. ІВАХНЕНКО,
секретар Кировоградського міського комсомолу.
м. Кировоград.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НА ДРУГИЙ КВАРТАЛ 1961 РОКУ

Юнаки і дівчата!

Зверніться в будь-яку контору або відділення зв'язку, до листоноші чи до уповноваженого по передплаті на підприємстві, в установі, колективі, і ваше прохання буде задоволене.

**ГАЗЕТА — ДРУГ
НА РОБОТІ І ВДОМА.
ПЕРЕДПЛАТИ ЇЇ САМ
І ПОРАДЬ ЗНАЙОМИМ.**

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР «МИР». Художній фільм «Обережно, бабуся!». Початок о 10 год., 11 год. 40 хв., 1 год. 20 хв., 3 год. дня та о 4 год. вечора.
КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Художній фільм «Стибок на світанку». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня та о 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв., 9 год. 30 хв. вечора.
КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». Художній фільм «Тамниця за- 30 хв. вечора.